3 Ιουλίου 2026

Ο Άγιος Οσιομάρτυς Γεράσιμος ο Νέος, ο Κουτλουμουσιανοσκητιώτης και εν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

Ὁ Ἅγ. Νέος Ὁσιομάρτυς Γεράσιμος ὁ ἐν τῇ Ι. Σκήτῃ τοῦ Ἁγίου Ἄνδρου ἀσκήσας.

Ο άγιος οσιομάρτυς Γεράσιμος. Φορητή εικόνα Κυριακού Ιεράς Σκήτης Αγίου Παντελεήμονος (1895).

Από το βιβλίο του Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, οι "Άγιοι του Αγίου Όρους", εκδ. Μυγδονία 2008.

Μαρτύρησε στην Κωνσταντινούπολη στις 3 Ιουλίου του 1812

Ο άγιος νεομάρτυς και οσιομάρτυς Γεράσιμος καταγόταν από το Μεγάλο χωριό της Ευρυτανίας, από φιλοχρίστους γονείς. Σε ηλικία έντεκα ετών τον πήρε ο μεγαλύτερος αδελφός του Αθανάσιος στην Κωνσταντινούπολη και τον άφησε να εργάζεται σ' ένα συμπατριώτη του παντοπώλη. Κάποια μέρα το παιδί βγήκε στο δρόμο μ' ένα ταψί γεμάτο πήλινα δοχεία με γιαούρτι για να τα πουλήσει. Δυστυχώς όμως από συνεργεία του πειρασμού σκόνταψε σε μια πέτρα, έπεσε κάτω και τσακίστηκαν όλα τα πήλινα με το γιαούρτι. Κάθισε λοιπόν εκεί στην άκρη του δρόμου και έκλαιγε αναλογιζόμενος το ξύλο που θα έτρωγε από το αυστηρό αφεντικό του. Τον λυπήθηκε μια Τουρκάλα, σύζυγος κάποιου σπουδαίου αγά, άνοιξε την πόρτα της και τον πήρε μέσα. Άρχισε να τον παρηγορεί και να τον περιποιείται και τελικά τον κράτησε σπίτι της. Μετά από δύο μήνες του έκαναν περιτομή μαζί με δυο αγόρια της οικογένειας , του έταξαν ότι θα τον έχουν σαν παιδί τους και ζούσε πλέον μαζί τους ως μουσουλμάνος. Μετά από δύο χρόνια τον έδωσε ο αφέντης του σε κάποιον άλλο ανώτατο αξιωματούχο με τον οποίο , λόγω της υπηρεσίας του, περιόδευσε ολόκληρη σχεδόν τη Βαλκανική και τέλος επανήλθε στην Κωνσταντινούπολη. Μετά από λίγο καιρό όμως ήλθε σε συναίσθηση του κακού που είχε πάθει και κατόρθωσε να φύγει και να επιστρέψει στην πατρίδα του. Εκεί αφού εξομολογήθηκε και επανεντάχθηκε στην Εκκλησία έζησε τρία χρόνια με νηστεία, αγρυπνία, προσευχή, κλαίγοντας για την άρνησή του. Κάθε μέρα σύχναζε στην εκκλησία και συζητούσε με τον ιερέα . Συνήθιζε μάλιστα κάθε βράδυ να πηγαίνει κρυφά ,μισή ώρα δρόμο έξω από την πόλη, σ' ένα μισογκρεμισμένο εξωκλήσι, τον άγιο Γεώργιο ,όπου προσευχόταν με θερμά δάκρυα ολόκληρη τη νύχτα. (περισσότερα…)